

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת
חיי שרה
שבת מברכים
כ"ה חשוון שנת
ה'תשפ"ג
שנה 4, גליון 1
(79)

יִצְחָא לְאִמְרֵי עַל יְדֵי אֲנֻסוֹת הַיָּחַד הַקּוֹדֵשׁ הַרְסֵלֵךְ

והראש ישיבה התחיל לספר מבנים. רבינו הקדוש מספר:

מַעֲשֵׂה בַמֶּלֶךְ אַחַד שֶׁלֹּא הָיוּ לוֹ בָּנִים, וְהֵלֵךְ וְעָסַק בְּרִאקְטוֹרִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶה מַלְכוּתוֹ נִחְפָּזת לְזָרִים, וְלֹא הוֹעִילוֹ לֹו. וְנִזְרַע עַל הַיְהוּדִים שִׁיתְפַּלְלוּ בְּעִבְרוֹ שִׁיְהִיוּ לוֹ בָּנִים. וְהָיוּ הַיְהוּדִים מְבַקְשִׁים וּמְחַפְּשִׁים צְדִיק, כְּדֵי שִׁיתְפַּלֵּל וְיַפְעֵל שִׁיְהִיוּ לוֹ בָּנִים, וּבְקִשׁוֹ וּמִצְאוֹ צְדִיק גָּנוּז, וְאָמְרוּ לוֹ שִׁיתְפַּלֵּל שִׁיְהִיוּ לְהַמֶּלֶךְ בָּנִים, וְעָנָה שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ כֵּלָּל. וְהוֹדִיעֵנו לְהַמֶּלֶךְ, וְשִׁלַּח הַמֶּלֶךְ פַּקְדָתוֹ (שְׁקוֹרֵין אֲוִקָא) אַחֲרָיו, וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְהַמֶּלֶךְ. וְהִתְחִיל הַמֶּלֶךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ בְטוֹב: הֲלֹא אַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁהַיְהוּדִים הֵם בְּיַדֵי לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרִצּוֹנִי. עַל כֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ בְטוֹב שֶׁתְּפַלֵּל שִׁיְהִיוּ לִי בָּנִים. וְהִבְטִיחַ לוֹ שִׁיְהִיָּה לוֹ בָּאוֹתָה שְׁנָה וְלֹא. וְהֵלֵךְ לְמִקְוָמוֹ, וְיָלְדָה הַמֶּלֶכֶת בַּת, וְהוֹתִתָּה אוֹתָהּ הַבַּת מְלִכָה יַפְתָּ תֹאֵר מְאֹד, וּכְשֶׁהוֹתִתָּה בַת אַרְבַּע שָׁנִים, הוֹתִתָּה יְכוּלָה כָּל הַחֲכָמוֹת וְלִזְמַר בְּכָלֵי שִׁיר, וְהוֹתִתָּה יוֹדֵעַת כָּל הַקְּלוֹנוֹת. וְהָיוּ נוֹסְעִים מְלָכִים מִכָּל הַמְּדִינֹת לְרֹאוֹתָהּ, וְהָיָה שְׂמֵחָה גְדוּלָה עַל הַמֶּלֶךְ.

אַחֲרֵי־כֵן נִכְסַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לוֹ בֵּן, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶה מַסְכַּת מַלְכוּתוֹ לְאִישׁ זָר, וְנִזְרַע שׁוֹב עַל הַיְהוּדִים שִׁיתְפַּלְלוּ שִׁיְהִיָּה לוֹ בֵּן, וְהָיוּ מְבַקְשִׁים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַצְּדִיק הַגָּזֵל וְלֹא מִצְאוּ אוֹתוֹ, כִּי כָּבֵד נִפְטָר. וּבְקִשׁוֹ עוֹד וּמִצְאוּ עוֹד צְדִיק גָּנוּז.

בכל דור יש צדיקים

רואים כאן שהיהודים חיפשו את הצדיק הראשון ולא מצאו אותו, וחיפשו הלאה, ומצאו עוד צדיק נסתר, הרי רואים שבכל דור יש צדיקים. אפשר לשמוע אנשים אומרים: "פעם היה צדיקים, היום אין", זה לא דבר חדש, את זה צעקו בכל הדורות, גם בחייו של רבינו ז"ל אמרו את זה, כמו שרבינו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן לח): "כי עכשיו נתפשט האפיקורסות שהתרה הרצועה לדבר סרה על כל הצדיקים ועל כל יראי ה'", שנתפשט שמדברים על הצדיקים, ורבי נתן כותב שאמר לרבינו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן קצב): "שאינ העולם רוצים להאמין שיהיו נמצאים עכשו צדיקים גדולים במעלה מאד כמו בדורות הראשונים", אנשים אומרים שאין היום צדיקים כבדורות הקודמים, אמר לו רבינו: "בודאי נמצאים צדיקים בכל דור ודור", בכל דור יש צדיקים, ואלו שאומרים שהיום אין צדיקים הם כופרים.

וְאָמְרוּ לוֹ שִׁיתֵן לְהַמֶּלֶךְ בֵּן, וְאָמַר שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ כֵּלָּל. וְהוֹדִיעֵנו לְהַמֶּלֶךְ, וְאָמַר לוֹ הַמֶּלֶךְ גַּם כֵּן כֵּנ"ל: הֲלֹא הַיְהוּדִים כְּדֵי וְכוּ', כֵּנ"ל. אָמַר לוֹ הַחֲכָם (הֵינּוּ זֶה הַצְּדִיק הַגָּזֵל)

צדיק וחכם

הראש ישיבה שליט"א דייק את מה שרבינו מחליף הלשון, לצדיק הראשון הוא קורא "צדיק", ולצדיק השני קורא "חכם". [עיינ בגליון ספורי מעשיות פרשת ויגש, שנת תשפ"א לפרט קטן איך שהראש ישיבה שליט"א מסביר את זה מאוד יפה: כי הצדיק הראשון סתם הבטיח למלך שיהיה

שבת קודש פרשת במדבר, ערב חג השבועות, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א. בבוקר התפלל ראש הישיבה שליט"א בבית המדרש 'עצתו אמונה'.

אחר התפילה נטלו ידיים ללחם משנה, כדי לקיים שלש סעודות. אחר שאכלו החלה והדגים, ושרו אסדר לסעודתא, למד ראש הישיבה שליט"א מספר הקדוש 'סיפורי מעשיות', מעשה ה, מבן מלך שהיה מאבנים טובות.

בתוך הדברים אמר ראש הישיבה שליט"א:

כל המעשיות של רבינו מסוגלים להיוושע עם בנים, כמו שאמר רבינו (חיי מוה"ר"ן, סימן כה): "העולם אומרים שמספורי מעשיות אינם באים לידי הריון, ואני אמרתי שמספורי מעשיות באים להריון" ובפרט מעשה זה של בן המלך שהיה מאבנים טובות - שמדבר ממלך שנושע בבנים, זה יותר מסוגל לבנים.

סגולה מרבינו

כשהייתי אברך כמה חודשים אחרי חתונתי, הייתי מודאג אם אוכה לילדים, כמו שהולך אצל כל האברכים, מחודשיים אחרי החתונה נהיה תשעה באב בבית, נהיים מודאגים אם יזכו לילדים... עדיין לא הייתי מקורב לרבינו, וניסיתי את כל הסגולות שיהיה לי ילדים, וגם שמעתי מחסיד ברסלב הסגולה מרבינו שללמוד 'סיפורי מעשיות' זה סגולה לילדים, אז קניתי שתי סיפורי מעשיות ולמדתי בחד עם אשתי.

לגשת לעמוד

ואם לומדים את הספרים של רבינו רואים עוד סגולות לזכות לילדים. רבינו אומר (ספר המדות אות בנים, סימן סג): "התפלה שמתפללין לפני העמוד בנגינה הוא סגולה לבנים", להיות בעל תפלה - מסוגל לבנים. זה סגולה מאוד קלה, הגבאים בבית המדרש אומרים לי שקשה להם עם בעלי תפלה, אנשים לא רוצים לגשת לעמוד, אבל זה הרי סגולה קלה לילדים, מתי שיש לי הזדמנות אני ניגש לעמוד.

תהלים לפנות בוקר

עוד אומר רבינו (ספר המדות, אות בנים, סימן סה): "השירות והתשבחות, שאומרין קדם אור היום, הוא סגולה לבנים. גם לאשה שנחסר חלבה", אם קמים לפנות בוקר, שרים ומודים להשם - זה סגולה לילדים וגם לאשה שאין לה מספיק חלב, "גם לאשה רעה שהיא כעסנית", גם לאשה שמתרגזת מהר. קחו את העצה של רבינו שהוא בדוק ומנוסה, שאם קמים לפנות בוקר ואומרים תהלים עם שירה להשם, מודים ומשבחים על הנסים שהוא עושה איתנו הרי זה סגולה לילדים, וגם לאשה שאין לה מספיק חלב.

היום יש ארגונים שאוספים חלב למשפחות שאין להם מספיק חלב לילדים שלהם, אבל אם נציית לרבינו לקום קדם אור היום ולהודות להשם, יהיה שפע, כבר יהיה לנשים מספיק חלב.

לו בן, אבל הצדיק השני גם לימדו והראה לו את הדרך הנכונה איך לחיות עם אשתו בשלום - וככה יגדל הילד בריא, לכן הוא לא רק צדיק אלא גם חכם, עיין שם].

תוכל לעשות מה שאצווה? אמר המלך: הן. אמר לו החכם: אני צריך שתביא כל מיני אבנים טובות, כי כל אבן טוב, יש לו סגולה אחרת, כי יש אצל המלכים ספר שכתוב בו כל מיני האבנים טובות. אמר המלך: אני אוציא חצי מלכותי כדי שיהיה לי בן. והלך והביא לו כל מיני האבנים טובות ולקחם החכם והדקם. ולקח כוס יין ונתנם לתוכו, ונתן חצי הכוס להמלך לשותות וחציה להמלכה. ואמר להם שיהיה להם בן שיהיה בלו מאבנים טובות, ויהיו בו כל הסגולות של כל האבנים טובות, והלך למקומו.

לאסוף את כל הנקודות הטובות

כאן מרומז, שכל יהודי מלא עם נקודות טובות, והצדיק מלמד אותנו שנאסוף את כל הנקודות טובות שיש לנו, לשמוח ולהחיות עמהם, וככה נתמלא עם אבנים טובות, עם עוד הרבה דברים טובים, כמו שרבינו אומר (ליקוטי מוה"רן, חלק א', סימן רפב), אם מסתכלים טוב על השני מחפשים אצל השני קצת טוב אפשר להחזיר אותו להשם, כמו שכתוב בפסוק (תהלים לו, ט): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו", אם תמצא אצלו 'עוד מעט ואין רשע' - קצת טוב שבפרט הזה הוא לא רשע, אז: 'והתבוננת על מקומו ואיננו', כבר לא ישאר עם המעשים רעים שלו, רק יחזור להשם, ואותו דבר - אומר רבינו - זה עם עצמנו, הסיבה למה אדם עושה מעשים רעים, מכיון שהוא חושב: 'אני כבר ממילא רשע, אני כבר לא יכול לחזור אל השם', אבל אם מוצא אצלו קצת טוב, אז אפשר לחזור להשם.

וילדה בן, ונעשה שמחה גדולה על המלך. והבן הנולד לא היה מאבנים טובות. כשהיה הבן בן ארבע שנים היה יפה תאר מאד וחכם גדול בכל החכמות, והיה יודע כל הלשונות, והיו נוסעים מלכים לראותו.

והבת מלכה ראתה שאינה חשוכה כל כך ונתקנאה בו. רק זאת היה נחמתה, כאשר שאותו הצדיק אמר שיהיה בלו מאבנים טובות. טוב שאינו מאבנים טובות.

פעם אחת היה הבן מלך מחתף עצים ונקף באצבעו, ורצתה הבת מלכה לכתף את אצבעו, וראתה שם אבן טוב.

אז יוצא האבנים טובות

כשנחתך האצבע לבן המלך, יצא האבנים טובות שהיו מוחבא אצלו, הכוונה היא, על יהודי כשר, חסיד ברסלב, שמדבר אל השם ועובד את השם, אי אפשר להכירו מבחוץ, החילוק שיש בינו לבין אדם אחר, אבל כשהוא נחתך, כשהוא עובר דברים קשים בחיים, אז יוצא האבנים טובות שמוחבא אצלו, רואים כמה יפה הוא מתחזק, הוא לא צועק ולא מקלל, הוא מקבל את זה באהבה, ומבקש מהשם שיושע.

וניתקנאה בו מאד

הוא מתנמס בחיים

כאן רואים את ההיזקות של הקנאה, חכמינו זכרונום לברכה אומרים (שבת קנב): "כל מי שיש בו קנאה - עצמותו מרקיבין", מי שמקנא בשני העצמות שלו נרקבות, בפשטות מדובר אחרי שמתים, אדם שלא קינא בשני אז העצמות שלו לא ירקבו בקבר, אבל מוהרא"ש זכרונו לברכה אומר שהכוונה הוא על אנשים שעדיין חיים, מי שיש לו קנאה, העצמות שלו מתרקבות בחיים חיות; קנאה זה דבר כל כך מזיק לאדם, זה אוכל לו את כל העצמות, הוא נמס בחיים, זה הורג לו את החיים, הוא חושב כל הזמן: 'למה אין לי חיים כמו ההוא? למה אין לי אשה כמו ההוא? למה אין לי בית כמו ההוא? רכב כמו ההוא?' אבל באמת אדם צריך לדעת 'אם השם נתן לי את סוג הזה של החיים; האשה, הילדים והדירה וכו' וכו', אז זה טוב בשבילי, זה הכי טוב בשבילי, יותר טוב אי אפשר שיהיה'.

ועשתה עצמה חולה, וכאן כמה דאקטורים, ולא היו יכולים לעשות לה רפואה, וקראו למכשפים. והיה שם מכשף, וגלתה לו האמת, שהיא עשתה עצמה חולה, פנ"ל, ושאלה אותו אם יוכל לעשות בשו"ת אדם שיהיה מצרע. אמר: הן. אמרה לו: אולי יבקש מכשף שיבטל הכשוף ויתרפא. אמר המכשף: אם ישליכו הכשוף אל המים, לא יוכלו לבטלו עוד. ועשתה בן, והשליכה הכשוף אל המים, ונעשה הבן מלך מצרע מאד, (והיה לו) על הטמו צרעת ועל פניו ועל שאר גופו, ועסק המלך בדקטורים ובמכשפים ולא הועילו.

ונזר על היהודים שיתפללו, ובקשו הצדיק הנ"ל, והביאו אותו למלך, והצדיק הנ"ל היה מתפלל תמיד להשם יתברך כאשר שהוא היה מבטיח שיהיה הבן מלך בלו מאבנים טובות, ולא היה בן, והיה מוען להשם יתברך: האם עשיתי זאת בשביל כבודי? לא עשיתי כי אם בשביל כבודך, ועכשו לא נתקם כמו שאמרתי.

התבודדות

זה היה ההתבודדות של הצדיק, הוא התפלל וטען עם השם שיקום מה שאמר.

והראש ישיבה שליט"א נכנס לשיחה מהתבודדות, ואמר, רבינו הקדוש גילה לנו (ליקוטי מוה"רן חלק ב', סימן עג) לומר תהלים מביא לדברים מאוד גדולים, זה מביא לתשובה שלמה, זה מראה איך להתקרב אל השם, אז חשוב לדעת, שכשאומרים תהלים מותר לדבר אל השם גם באמצע פרק וגם באמצע פסוק, זה לא הפסק, כי באמת כל התהלים זה התבודדות של דוד המלך (עיין שיחות ה"ן, סימן סח), לכן טוב כשאומרים תהלים להכניס תפלות פרטיות בקשות והודאה להשם; כשמכניסים תפלות פרטיות באמירת תהלים זה מאוד חשוב בשמים.

אתה רוצה להעיר אותם

והראש ישיבה שליט"א אמר: בשעת התבודדות כשאני מבקש על בני ישראל אני אומר להשם: "רבונו של עולם, תרחם על בני ישראל, זה שאתה מביא קשיים ובעיות לאנשים זה הרי רק כי אתה רוצה להעיר אותם שיחזרו אליך, אבל רבונו של עולם, אנו כבר כל כך שבורים שלא תופסים את הרמז, נהיים יותר מרוחקים ממך, תקח את העינוי והסבל מהאנשים, וככה הם יעשו בתשובה ויחזרו אליך".

ובא הצדיק להמלך, והיה מתפלל ולא הועיל, והודיעו לו שהוא כשוף.

והצדיק הנ"ל היה גבוה למעלה מן כל הכשפים, ובא הצדיק והודיע להמלך שהוא כשוף, וששליכו הכשוף למים, ואין תקנה להבן מלך כי אם שישליכו המכשף שעשה הכשוף למים אמר המלך: אני נותן לך כל המכשפים להשליכם למים כדי שיתרפא בני. ונתראה הבת מלכה ורצתה אל המים להוציא הכשוף מן המים, כי היתה יודעת היכן מונח הכשוף, ונפלה אל המים. ונעשה רשע גדול שהבת מלך נפלה אל המים, ובא הצדיק הנ"ל ואמר להם שהבן מלך יתרפא, ונתרפא, ונתיבש הצרעת ונפל ונקרף כל העור ממנו ונעשה מאבנים טובות בלו, והיה לו כל הסגולות של כל האבנים טובות: (היגו כי אחר שנקרף העור אז נתגלה ונראה שהבן מלך הוא בלו מאבנים טובות, כאשר אמר הצדיק הנ"ל).

לצאת מהכישוף

כאן רואים הכח של הצדיק, רבינו הקדוש, אדם יכול להיות מכושף בכל התאוות ובכל השגעונות, אבל אם הוא מציינת לעצות של רבינו, הוא יכול לצאת מהכישוף שלו ומהצרעת שלו, ולא רק זה אלא גם יזכה לתשובה מאהבה (עיין יומא פ"ו), הצרעת יתהפך אצלו לאבנים טובות, העבירות יתהפכו לזכויות.

יעזור השם שנציית לרבינו, יהיה לנו חיים טובים, אמן.

לאחר מכן שר ראש הישיבה שליט"א הניגון: "שפת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבינו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבינו".